#

S. D. Quot ma sit in medrocros istam amicos humanissimos
Blaurerr in Dno Christo tum olim cognoui, et nunc
quoq: magis atq: magis experior. Dus, omnis boni
& largitor et conservator, quotidie orandus est
vt hanc omnibus fidelibus suore, spiritum vero mitis,
sentiq, mentibus, spiritu vero et sinceri dilectionis
infundat. Precaris hanc non immerito in legationis
fratribus, quos in Dno diligo et veneror, quore
exemplum si venerisi, qui & ipsi in vineam Dni
hanc pomitendam operam collocant, interim nullum
magis ipsi deus et calumnijs bonore vinore me,
dictum excedere, facerem cum quod christi
dictum excedere, facerem cum quod cursum Euangelij nō
dicere ministros, cum quod cursum Euangelij nō
solum in nostris Bohemijs confirmarer, sed vt ad alios
propagarer. Nouit hoc versutissimus et hanc vere
sanctissimus Satan, itaque incentos spiritu Phalantae
hostemus diuina permissione instigat, vt dum se
pro gloria christi dimicare putant, hanc omnium
miserrimo spectaculo impare hominum ludibrio exposit.
nouit. Hodie literas Philippi Mel: accepi, in quibus
in scribit. Nunc domestica bella nouae circa nostra
periclio C. ita Ambsorfius Cpus Nimburgen: opinor
nam) tamen adversus eos qui πόλεμον ουμβούλευν
σύμαχος καὶ ἀμάχος χρεὼν alter loquuntur, quia
ipse loquuntur, ac mi quoq: interdum arrepit.
Inq: de mi quid per futuro nescio. Sed esses
in hac Sancta brem mihi exulandum eum. Ego me
dispego crimenos, ὁ θεὸς συγκαταβαίνει τῇ ἐυαγγελίῳ
me quidem tamen immoderate facere. Hoc illo
Cubus quoque parcunt hi homines, qui me Phi
lippo quidem, modestissimo simul ac doctissimo
vero, sine id vel annos propugnarei, parcere
possunt? Lutherus mirum in modum ab Ambsorfio
inflammatur, apud quem iam aliquot dies
in Zitz, sede episcopali hanc procul a Lipsia
agit, vt flammas vibrare conatur
quas propter orthodoxi christi veritatis hostium
pocatio calamo hostili furiens inspergat, domum
secum reportet. Verum mi tragoedia remanere
scribendo dictum, et quod & Joppidy Mecaenas
noster in suis ad me literis significat. Sed mi

Mi scribu. Apud Lutherum propter meam peregrinationem Schwarzmericam parte abfuit, quin in proximum Vinerium, nisi Phil: reprehendere accusationes suspicionesque quorundam, Contra Sacramentarios nostro quid une scribu Lutherus. Ipse enim cum in opere circum est, assumrantur Philippo. Hoc Lopplius. Sed vir Mi, alioqui magnus et merito veneratus Evangelicorum ventorum ac libertatis alumnus suspicandus, suspicionibus suis aures adhibere, magis qd animus pacis tolerantiam. Ut reprehendibilior ego in eundem Mind Sacramentarum, Quod iniuria pro Incendium Sacramentarium resuscitat. 1544 ac moderatio ingenij inusum ac desuetudinem, me et quisqd in omnes pirore ac dolore ut mero, qui + ~~[illegible]~~ infundat, am infundor quoque. Operam igit Deprimos fratres, per omnem gratiam, consuetudinem et omnibus bonis probatam moderationem ac placidatem pro verbis veniam me permittere, ut hoc ipsos omisqd mihi, ministrat & insolentia exercequantur, ut si & ipsi cernis, qd sit pro ipsorum mores Christiqd professionis decoro, contendere incipiunt, malim hoc magis exapperant qd auferant. Ut scrutatur Dominus Deus scire, et hoc offendiculum pro sua sapientia & bonitate e medio tollat.

+ obscur

Caustum Gen. in commentariis meis in Genesim qua potui simplicitate et modestia exposui. Exponend hanc, verbore dqd hoc est corpus meum idest, hoc significat corpus meum, probare ut potui. Verum illam sumen nd est verum, quasi nullo sit punctum vera, Opinidi pro mea fide christum his verbis domi dare ut signum tota vacer. Non vacat ipsi hoc annotare. Accidit forsitan aliquando ut in illum incidas. Non credo Deprimos hoc animo esse erga nos, qui nd per omnia sucimus, quo videmus quosdam esse hodie, qui nos verbis ac nominibus ad contendum ut ad sua Dei sempiter nd pertinuiare modo sed & verbore quasi ad igam, quasi digum sit ut in esse verba omis inter orbis

Verba Xti: Hoc enim e Christi meum:

Di nostrore Principi ac magistratui concordia & ingratitudinem omnis vera et sincere ac esse

3000a

exprimere quo serebas. Sequestrare illa quæsti
cetera quidem nota expressa ipse, unde lupis
do cognoscatur, quid in posterum experiamur
debemus, si caeca christi minacitate ac prædi
sis impugnandi. Serinam hoc nobis fratre,
qui tuus in Christo ipsius ministrantes, ~~via~~
ad hoc videbere, ut cogitis tuae mente
animis ac studijs ecclesiae christi prout debetur,
hoc unicuique vis Senatoris ac Duci nostro
christo tuo ac Regi Regum adhaeremus, ne
sperantes future, ut hoc spiritum, quod
cum Principe sua Satana olim indicebatur,
ipsum vomitus ~~[illegible]~~ ac propagandum
fuerit, medium amplectat.

Di Ambrosius ut ipse opus ut serebas. Ita p
apud nos gratia placuit, incalpate, et nostrum
ut requirere nobis ut ipse qui commendatissimus
~~est~~ in corpus fuit, quod ad nostra vocatus
ipse Christus, ut consilij huius pigritiae quid
re fratribus, opinor nos ipsi. Non admodum
abundamus ipse rore mortuorum. Vere id
communis nobiscum habet. Sunt hic omnia
mire in modum cara, ut videas, quemadmodum
durare in hac Christian et Republica
quemque, nisi Magistratus pro sua prudentia
et humanitate spiramen nostra auctiora consti
tuat, qui ~~[illegible]~~ tantum. Obsecro, serebas
hac de re, uti commoda ora, ad d. Ioh:
evolvere, cuius cum, ut admonitus et
oratus hoc facere videaris. Ignosce
quod tam accurate serebo. Bene in Deo
vale. Salutem fratribus et amicos, praesertim Hamburgensis
ac praestantissimos viros, D. Thomam Brenmann fratrem
tuum, & D. Conradum Zuccam. Quibus ut hanc a Philippi
et Iosephi Mecenij ad te scripsi, in sinum
tuum animi mei dolore effunde, nec communicanda
alijs. Praesertim Inquirens fratribus, ut ut frigidos
glaciem multo perfundamus, et D. Philippo nostro
hanc gratiam. Augusti 1544. 19 Sept.

Wolfg: Musculus tuus
in Deo

Doctissimo ac humanis-
simo viro D. Ambrosio
Blanviro; Consentiniæ
Episcopo pastori fidelis-
simo, vno ac fratri
in Christo charissimo

1544 Consentiniæ

Consentiniæ